

57^e Jaargang

Donderdag 5 mei 2022

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk
Kerkelijk actueel
Voor de jeugd Sprekend verleden

...het is de Heere!...

(Johannes 21:7b)

We zingen met Psalm 99: *God de HEER' regeert!* Maar als we alle ontwikkelingen zo gadeslaan. Waar is dat dan te zien? Waar is het te zien dat God regeert? In de ziekenhuizen? Is alle leven daar onvoorwaardelijk veilig? Waar is het te zien in de rechtszalen? Wordt daar altijd recht gesproken? Waar is het te zien op de beurzen en in de banken, waar velen door hebzucht worden gedreven? In de politiek, waar alles lijkt te gaan om macht en eer? En toch blijft het waar: God de HEERE regeert. Maar om dat echt te kunnen zeggen, heb je wel geloofsogen nodig.

Die hadden de discipelen ook nodig, toen ze bij de zee van Tiberias allemaal dingen meemaakten die ze niet konden verklaren. De discipelen zijn na de opstanding van de Heere Jezus op Zijn bevel naar Galilea gegaan, totdat Hij Zich aan hen zou openbaren. Maar dat duurde kennelijk even, want Petrus zei: *'Ik ga vissen'*. En de anderen gingen mee. En je hoefde niet te vertellen waar ze moesten vissen en wanneer ze moesten vissen en hoe ze dat moesten doen, want dat waren ze natuurlijk nog lang niet verleerd. En ze gooiden de netten uit zoals altijd. En ze voeren wat heen en weer en wachtten een poosje. Maar toen ze het net optrokken, zat er niets in. En dat ging zo de hele nacht door.

Wat was hier aan de hand? Was er helemaal geen vis meer in de zee van Tiberias? Waren ze het dan toch verleerd? Nee, dat was het allemaal niet. Ze wisten het nog goed genoeg en er was ook vis genoeg. Maar de Heere Jezus wilde hen iets leren. Met het oog op de opdracht die Hij opnieuw zou gaan geven. *Ik zal u vissers der mensen maken.* Hij wilde hen leren dat ze dat nooit in eigen kracht konden doen. Om ze te leren dat Hij – en Hij alleen! – mensen kan bekeren. Daarom hield de Heere Jezus die vissen uit de netten. Ja, want Hij is de Héere. De Kurios! Die alle macht heeft in hemel en op aarde. Het was God die voor Jona een grote vis beschikte. En het was diezelfde God die tegen de vissen in de zee van Tiberias zei, dat ze niet in dat net mochten zwemmen. En dat is tegelijkertijd al het eerste wonder in deze geschiedenis.

Het volle net is een wonder. Maar het lege net zo goed. Want dat had de Heere Jezus nodig. Om plaats te gaan maken voor Wie Hij is. En daarom liet de Heere Jezus ze eerst vastlopen. En dan

kunnen we ook de toepassing maken op het leven. Zou dat allemaal buiten de Heere om gaan? Zou de Heere daar met eerbied gezegd met gebonden handen naar zitten kijken? Ach nee. De tekst zegt: *Het is de Heere!* De Kurios. Hij staat op de oever. Hij zag Zijn discipelen ploeteren. Ja Hij liet ze ploeteren. Opdat ze hun afhankelijkheid zouden gaan inleven.

En misschien zijn wij dat als gereformeerde gezindte wel verleerd. Alles is maar zo gewoon geworden. Onze scholen. En onze verenigingen. En onze instellingen. Verdienen wij ze nog wel? Hebben wij als gereformeerde gezindte wel recht op onze vrijheden? En trouwens is het ook eigenlijk wel naar het Woord om te denken dat we die vrijheden altijd zullen houden? Kunnen we in de Schrift juist niet lezen dat het nog veel moeilijker zal gaan worden? Volgens Openbaringen is dit nog maar het begin van de verdrukkingen.

Maar hoe dan ook, één ding blijft staan: *Jezus stond op de oever.* En Hij is Heere. Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Hij heeft de wereld overwonnen. En de werkelijke beslissingen worden niet genomen in Washington, Moskou of Den Haag. En ook niet door Verenigde Naties of een Hoge Raad. Nee, Jezus is Heere.

De vraag is: mogen wij tot Zijn onderdanen behoren? Dat leer je op de wijze van de lege netten. In geestelijk opzicht vangen we immers ook niets. We kunnen uit onszelf niets aandragen en meebrengen waarmee we de Heere kunnen behagen. En die ontdekking is voluit Gods werk. Hij maakt arm, voordat Hij rijk maakt. Hij doodt, voordat Hij leven schenkt. Hij maakt eerst leeg, voordat Hij vol maakt. Opdat wij leren zeggen: *Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade.*

Barendrecht, ds. M.A. Kempeneers

Gods megafoon

*1 Koningen 17:1
En Elia, de Tisbiet,
van de inwoners
van Gilead, zei-
de tot Achab: Zo
waarachtig als de
HEERE, de God
Israëls, leeft, voor
Wiens aangezicht
ik sta, indien deze
jaren dauw of regen
zijn zal, tenzij dan
naar mijn woord.*

De schrijver van de bekende Narnia-boeken, C.S. Lewis (1898-1953), heeft ook een boekje geschreven over het lijden. Hij heeft daarin gezegd dat God fluistert als Hij ons zegent. En dat God spreekt als Hij ons beproeft. Maar Hij roept als Hij ons lijden zendt. Het lijden is Gods megafoon om onze aandacht te trekken. Zo wil Hij een dove wereld wakker roepen. Overigens een vreselijk instrument... Kijk maar in de tijd van Elia.

Elia gaat naar koning Achab met een woord van de levende God. En Elia is er zich diep van bewust geweest, dat hij niet voor Achab staat, maar voor het aangezicht van de Heere. En dat hij niet zijn eigen woord spreekt, maar Gods Woord. En dat hij niet zijn eigen gezag heeft, maar Gods gezag. En dan durft hij in die kracht dingen te zeggen, waar de mens Elia in eigen kracht voor zou teruggedeinsd hebben. Er zal geen regen of dauw meer zijn, tenzij dat ik het zeg. En dat tegen de koning van Israël!

Als Elia zich er niet van bewust was geweest dat God hem had gezonden, en dat God de levende God was. Dan was Elia bij deze opdracht teruggedeinsd en dan had hij gezegd: Heere moet ik dát gaan zeggen? En moet ik dat tegen de kóning gaan zeggen? Dat wordt mijn ondergang! Achab zal mij nooit levend het paleis uit laten gaan! Dan had hij net als Jona weggevlucht.

Want wat een ontzettende boodschap. Geen dauw en geen regen. En het land Kanaän was juist zo afhankelijk van de regen en de dauw. En als die werden ingehouden, betekende dat de dood voor mens en dier.

En in gedachten zie je de beelden uit Afrika. Mensen die omkomen van honger, vreselijk! Denk eens aan die kindertjes, met die holle ogen en de dikke buikjes van het hongeroedeem. Denk eens aan dat onschuldige vee. De koeien en de schapen. Die hebben part noch deel aan de zonde van Israël. Maar die versmachten straks ook van dorst. En dat laat God dan allemaal gebeuren? Kan Hij dat allemaal aanzien? En dan is het ongeloof er al heel snel bij om te zeggen: nou zo'n God hoef ik niet. Als God dat allemaal doet, als Hij dat allemaal

toestaat en goedkeurt, dan mag je die God houden. Mij niet gezien.

Zo zijn al heel veel mensen hun geloof kwijtgeraakt. Maar zulke mensen hebben ook helemaal niks met het recht van God. En die geven helemaal niks om de Naam van God. Die mag wel in het slijk getrapt worden. En over de Heere mag je alles zomaar zeggen. Dat is vrijheid van meningsuiting. Maar: de eerste vraag is niet: hoe kan God al die ellende toestaan, maar hoe kan God al die zonde toestaan?

En wanneer leer je dat vragen? Als je gaat beseffen wie je voor God bent. Als je door Gods Geest wordt ontdekt, waar Asaf aan ontdekt werd in psalm 73: Ik ben een groot beest bij U.

Dan is het niet meer de vraag: hoe kunt U al dat kwaad toelaten? Maar: hoe is het mogelijk dat ik mijn ogen nog mag opendoen? Hoe is het mogelijk dat ik nog niet in de hel lig? Dan wordt het een wonder dat de Heere nog zo lankmoedig is.

En al drukt het oordeel zwaar. Toch is dat oordeel nog niet het eindoordeel. Want Elia zegt: Zo waarachtig als de HEERE, de God Israëls, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, indien deze jaren dauw of regen zijn zal. En als er dan een punt had gestaan, dan was het verloren geweest. Dan was het definitief geweest. Maar de profeet zet een komma. ... tenzij dan naar mijn woord!

En daar ligt de ruimte in. Daar ligt de mogelijkheid in om nog bekeerd te worden. In dat woordje 'tenzij'. En dan klinkt er nog een waarschuwing vanaf de strakblauwe hemel. En de uitgedroogde velden roepen het de mensen toe: bekeert u o Israël. De Heere laat ze nog niet los. De Heere gedenkt in zijn toorn aan zijn ontferming. Tenzij!

Misschien weet jij ook wat lijden is. Je vader of moeder is gestorven. Of je bent zelf ernstig ziek. Zo roept de Heere je tot Zich. Hij gebruikt een megafoon om je wakker te roepen.

*Ds. M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl*

Synodeweek 19-22 april

"Nee, de Christelijke Gereformeerde Kerken (CGK) zijn niet gescheurd. En op de generale synode verliep de besluitvorming ordelijk. Toch blijft de spanning in het kerkverband groot. Kernvraag: hoe lees je de Bijbel?"

Zo vatten de twee RD-verslaggevers de eerste synodeweek van dit jaar samen, enkele uren na de stemming inzake "vrouw en ambt". Daaruit bleek dat 32 afgevaardigden het voorstel steunden dat vrouwen niet bevestigd mogen worden in de ambten van diaken, ouderling of predikant. Tegen dat voorstel stemden 19 afgevaardigden. Maar de synode sprak over meer zaken dan alleen over vrouwelijke ambtsdragers.

Geregistreerd partnerschap

Op dinsdagmorgen is dat allereerst een rapport van de commissie seksueel misbruik. Vervolgens wordt er gesproken over het geregistreerd partnerschap. Willen we als kerken dat het mogelijk is dat niet alleen een burgerlijk huwelijk, maar ook zo'n geregistreerd partnerschap kerkelijk wordt bevestigd? Een meerderheid vindt van niet. Wel komt er een studiecommissie die moet onderzoeken wat de eventuele gevolgen zijn van een geregistreerd partnerschap voor deelname aan sacramenten, ambtsbediening en het vragen van een zegen over deze verbintenis.

Emeritering

's Middags wordt de emeritering van prof. dr. H.G.L. Peels goedgekeurd. DV begin voorjaar 2023 hoopt de Apeldoornse oud-testamenticus met emeritaat te gaan. De synode wordt in comité ook geïnformeerd over een tweetal benoemingen: die van ds. J. van den Os uit Spijkenisse tot universitair docent Nieuwe Testament en die van dr. A. Versluis uit Ede tot universitair hoofddocent Oude Testament. Een opvallende zaak, omdat er was geadverteerd voor twee hoogleraren en er ook aan de synode ruimte in de agenda was

gevraagd voor twee hoogleraarsbenoemingen.

Dinsdagavond wordt er gesproken over de deelname van onze kerken aan de Nationale Synode en de Raad van Kerken. Ondanks twee hartstochtelijke pleidooien van prof. Peels en prof. dr. A. Huijgen voor deelname gaan de afgevaardigden er toch niet in mee. Daarmee volgen ze de lijn zoals o.a. ook door ds. A. van der Zwan en ds. A.A. Egas ter synode wordt gewezen: laten we eenheid zoeken die gebaseerd is op het gezamenlijk met het hart buigen voor de waarheid van Gods Woord.

Kerk-zijn

Op woensdag spreken de afgevaardigden over een rapport dat in het teken staat van kerk-zijn. Dat rapport is geschreven door een speciale commissie, vanwege de impasse rond de vraag hoe we als kerken aankijken tegen vrouwelijke ambtsdragers. Maar wat betekent het nu eigenlijk om kerk te zijn? Er wordt gewezen op het belang van de eenheid en er klinkt in het rapport een oproep om terug te gaan naar het fundament van het kerk-zijn. Een fundamentele vraag komt aan de orde: gaat het bij de onderlinge discussies, zoals over vrouw en ambt, niet ten diepste om een verschillend verstaan van de Schrift?

Ambtsvisie

Woensdagavond staan enkele rapporten over de ambten op de agenda en worden allerlei besluitteksten besproken over aanpassingen van de kerkorde. Er wordt besloten om een commissie uitwerking ambtsvisie (cua) in te stellen, die zich verder zal bezinnen op de ambten. Een aloude vraag komt opnieuw ter tafel: in hoeverre moet de diaken deel uitmaken van de kerkenraad? Een belangrijk besluit is de vaststelling dat de evangelist een ambt draagt, namelijk dat van dienaar van het Woord. Verder wordt besloten dat het kerkenraden vrij staat om ook ouderlingen

de zegengroet aan het begin van de eredienst en de zegen aan het einde ervan te laten uitspreken. Wél blijft de aanbeveling staan dat niet-dienaren van het Woord de zegenbede in plaats van de zegen uitspreken. Wat betreft broeders die naar artikel 3 van de kerkorde toestemming vragen om een zogeheten stichtelijk woord te spreken, spreekt de synode uit dat de classis zich er altijd van moet vergewissen dat er echt sprake is van een "nood der kerken." Tenslotte wordt besloten dat ouderlingen geen sacramentsbevoegdheid krijgen.

Vrouw en ambt

Donderdag en vrijdag spreekt de synode over vrouw en ambt, mede naar aanleiding van instructies van de Particuliere Synodes van het Westen en het oosten. Voorstellen om de besluitvorming nog (even) uit te stellen of om vrouwelijke ambtsdragers toe te staan, krijgen geen meerderheid. Dat geldt wel het voorstel om uit te spreken dat er geen ruimte is voor openstelling van alle ambten voor de vrouw.

Is daarmee de discussie nu eindelijk ten einde? Beslist niet. Er is ook nog geen echt antwoord op de vraag hoe om te gaan met (samenwerkings)gemeenten die tegen het besluit in tóch vrouwelijke ambtsdragers bevestigen. En zo blijft het een weg die soms schuurt, kraakt en piept, aldus twee moderamenleden in het RD kort na sluiting van deze synodeweek. Omdat het voor iedereen glashelder is geworden dat het ten diepste om véél meer gaat dan vrouw en ambt: staan we als kerken nog wel echt op hetzelfde fundament? Hoe lezen we de Heilige Schriften?

Ds. W.L. van der Staaij

Theodorus Avinck-26

De geestelijke komst en openbaring van Christus

‘En die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren.’ Johannes 14:21b

Jezus liefhebben

Wie hebben Jezus lief? Wie Jezus liefheeft, kent Hem geestelijk en bevindelijk en houdt Hem in hoge waarde. De diepste genegenheden gaan naar Hem uit. Er wordt verlangd naar gemeenschap met Hem. De gelovige vindt Jezus en geniet van Zijn aanwezigheid. Wie Jezus liefheeft, wil Hem vasthouden en Hem in alles gehoorzamen. Wie Jezus liefheeft komt uit voor Zijn Naam, Zijn zaak, Zijn eer, Zijn dienst en Zijn volk.

Door de Vader geliefd worden

De liefde van de Vader houdt in dat Hij Gods kinderen kent zoals Hij Abraham kende. Hij kent hun zuchten en verlangen. God de Vader heeft lust in Zijn kinderen, Hij acht hen hoog en heeft een welbehagen in hen. God de Vader gaat vertrouwelijk met hen om en verheugt Zich wanneer het hen goed gaat. Hij heeft medelijden met hen wanneer zij het moeilijk hebben en vervult hun verlangens en wensen voor zover ze gepast, nuttig en Gode- verheerlijkend zijn en Hij komt voor hen op.

De liefde van Christus

‘En Ik zal hem liefhebben.’ Alles wat van de liefde van de Vader gezegd is, geldt ook de liefde van de Zoon. Jezus kent de Zijnen nauwkeurig en acht hen hoog. “We zien Zijn innig verlangen naar vereniging met de Zijnen en Zijn heilige vreugde in hen. We zien hoe Hij met hen meeleeft en ook hoe Hij hun belangen behartigt.” De Zoon heeft lief degene die door de Vader geliefd wordt.

Openbaring

‘En Ik zal Mijzelf aan hen openbaren.’ Christus laat de Zijnen zien dat er een volheid is in Zijn liefde: een volheid van licht, genade, vrede, heiligmaking, versterking, vertroosting en zaligheid. Christus openbaart Zich als hun Leidsman, Hoofd, Heere, Herder en Leermeester. Hij verzekert hen van hun aandeel aan Zijn gunst en gemeenschap door Zijn liefde uit te storten in het hart. Hij sterkt hen met Zijn beloften en geeft hen toegang tot de genadetroon. “Ten slotte openbaart Jezus Zich en zal Hij Zich openbaren aan hen die Hem liefhebben, in de zalige heerlijkheid.”

Vraag

Aan ons allen wordt de vraag gesteld: ‘Hebt gij Mij lief?’ Mag u antwoorden: ‘Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb?’ “Maar misschien denkt u: Wie zou de Zaligmaker niet liefhebben? Zouden er zulke slechte mensen zijn? Ja vrienden, zulke slechte mensen zijn er. En deze gedachte laat zien dat u Jezus nog niet lief gekregen hebt. Ach vrienden, zal ik nog meer zeggen: we zijn allemaal haters van God, vijan-

den van God. Het bedenken des vleses is vijandschap tegen God (Rom. 8:7).” Van uit ons eigen bestaan zijn wij haters van Christus.

Kenmerken

U bent nog een zondaar zonder genade te kennen. Sommigen doen alsof zij Jezus liefhebben, maar zij kennen deze liefde toch niet. Dan mist u de kenmerken van de liefde tot Jezus. Uw vijandschap tegen God is nog nooit verbroken. U kent geen vrijwillige liefde tot Christus. U hebt Jezus alleen lief als Zaligmaker, maar niet als Koning. Wel in Zijn beloften, maar niet in Zijn bedreigingen. U hebt Jezus niet lief als u erom gesmaad wordt. Wie Jezus echt liefheeft heeft Hem met mond en hart lief. Gods kinderen hebben Jezus onverdeeld en boven alles lief. U bemint vele andere dingen naast en boven Jezus. U wilt de rustdag niet houden. U bent geen vriend en metgezel van Gods kinderen.

Ja maar

U kunt getuigen: ‘Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb.’ Maar u zegt: kon ik maar geloven dat Jezus mij liefheeft. Wij hebben Jezus alleen lief als Hij ons eerst heeft liefgehad. Zijn liefde is eerst. “Het geloof is de enige weg om van de liefde van de Vader en Christus verzekerd te worden.” U antwoordt: Kon ik maar geloven dat God mij Zijn Zoon gegeven heeft, dan zou ik ook geloven dat Hij mij liefheeft. Avinck schrijft: “Is niet tot u het Woord der zaligheid gezonden, waarvan de inhoud is, dat Christus is gekomen om u zalig te maken! U bent immers een zondaar, een verloren Adamskind, een heiden vanuit uzelf, een slecht mens. Wel, zulke mensen roept Hij. Voor zulke mensen is Hij tot een Verbond gegeven. Zulke mensen zoekt Hij en wil Hij zalig maken.” De reden van de liefde van God ligt in het vrije welbehagen tot arme zondaren. In u is geen enkele reden.

Gods kinderen

U kent de liefde van God en Christus. U mag de Koning zien in Zijn schoonheid. Uw liefde gaat tot Hem uit. Zink neer in verwondering en aanbidding. Er is trap en mate in de openbaring van Christus. Verlangt u naar meer? De Heere is er vrij in. “Hij openbaart Zich op die tijd en in die maat aan Zijn gunstgenoten, zoals Hij wil. Het kan zijn dat uw liefde gering is, of dat uw liefde aan het verkoelen is of verdeeld is. De Heere is al uw liefde waardig. Denk veel aan Christus. Smeek: ‘Geef mij een hart dat u liefheeft.’ Eenmaal zult u Hem eeuwig volmaakt kennen, liefhebben en dienen.

Ds. A. van Heteren

Lezen in de brief aan de Hebreeën (29)

Hebreeën 11 is het hoofdstuk over het geloof. Het is tegelijkertijd een hoofdstuk dat gevuld is met illustraties. Afbeeldingen – met woorden weliswaar – van bijbelheiligen uit de tijd van het Oude Testament. Samen tonen ze ons wat de kracht van het ware geloof is. In het tweede vers worden ze *getuigen* genoemd. Ze hebben in hun leven getuigenis ontvangen en getuigenis gegeven van het leven uit het geloof. Ze toonden waartoe dat leven door Gods genade in staat is. Voor dit keer volstaan we met een drietal van deze *vaderen* [zie 1: 1]. Het zijn Abel, Henoch en Noach. Ze horen alle drie tot de zogenaamde eerste wereld. Over elk van hen zouden series artikelen, ja zelfs boeken, geschreven kunnen worden. Maar we houden het bij een enkele aanduiding, aan de hand van **Hebr. 11: 4-7**.

Het begint bij Abel, de tweede zoon van het eerste mensenpaar Adam en Eva. Van Abel worden in vers 4 drie dingen gezegd: zijn offerande was uitnemender dan die van Kaïn, God gaf hem getuigenis van zijn rechtvaardigheid, en nu spreekt hij nog nadat hij gestorven is. Let wel, dat alles “door het geloof!” In Genesis 4 lezen we over Abels offer dat hij bracht van de eerstgeborenen van zijn kudde. “De Heere zag Abel en zijn offer aan. Maar Kaïn en zijn offer zag Hij niet aan.” Was het omdat Abels offer overvloediger en uitbundiger was? Was er sprake van een onderscheid in aantal en kwaliteit, vergeleken met het offer van zijn oudere broer? Hier, in Hebreeën 11, lezen we dat het een offer was, in het gelóóf gebracht. Niet de gaven van Abel aan de Heere maakten hem rechtvaardig. Maar door zijn gelóóf **waarin hij offerde, verklaarde de Heere hem rechtvaardig**. Dat Abels offer beter was, is de vrucht van Abels geloof. Het is het geloof dat door de liefde werkt. Op Abel was van toepassing wat we lezen aan het slot van het vorige hoofdstuk: “De rechtvaardige zal uit het geloof leven” [10: 38]. Het was ook door het geloof dat de Heere met welgevallen op Abels offer neerzag. En zo is Abel voor de Hebreeën een levend getuige van het geloof dat “een vaste grond is der dingen die men hoopt, en een bewijs der zaken die men niet ziet” [11: 1].

De volgende geloofsgetuige, hier genoemd, is Henoch. Over deze “zevende vanaf Adam” [Judas: 14] lezen we in Genesis 5 twee keer dat “hij wandelde met God.” De statenvertalers leggen dat in hun kanttekening als volgt uit: “Hij leidde voor God een heilig leven met een grote ijver en bijzondere gestadigheid, zich afzonderende van de goddeloosheid en boze zeden der wereld.” Ook Henoch, net als Abel, was een geloofsgetuige. Wellicht zelfs een martelaar vanwege zijn geloof. Op enig moment nam God hem weg, en hij was er niet meer. De Griekse vertaling van het Oude Testament suggereert dat zijn tijdgenoten Henoch zochten om hem te doden. Dat voornemen mislukte, want de Heere nam hem weg. Zijn lichaam

werd niet meer gevonden. De Heere ontfermde Zich over zijn ziel en over zijn lichaam. Zo is ook Henoch door het geloof een getuige van de kracht van dat geloof. Ook in zijn relatief ‘korte’ leven is gebleken dat het geloof functioneert als “de vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.”

Voordat de schrijver over de derde persoon gaat schrijven, komt er in een soort tussenzin eerst nog een meer algemene uitspraak. Een belijdenis is het. Voortvloeiend uit wat tot dusver is geschreven. “Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen” [6]. Daar zijn Abel en Henoch voorbeelden van. Buiten het geloof zouden ze immers de kracht tot dit geloofsleven niet hebben gehad. En zonder een leven van geloof had de Heere er ook geen welgevallen in. Krachtens Zijn Goddelijke deugden kan Hij alleen maar aannemen wat in het geloof werd gedaan. Het zoeken van Hem in het geloof is een vereiste die de Heere van de mens vergt. Daarom vervolgt de schrijver met: “Wie tot God komt moet geloven dat Hij is, en (tevens moet Hij erop betrouwen dat Hij) een Beloner is van hen die Hem zoeken.” Wie als mens tot de Heere nadert, moet er allereerst van overtuigd zijn dat de Heere God is. En tevens dat Hij Zijn belofte waarmaakt. Is het niet een woord van Hem: “Wie Mij nederig valt te voet, zal van Mij zijn wegen leren.” Of met deze bekende woorden: “Al wie de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden!” Nodig daartoe is het ware zaligmakend geloof.

Vervolgens wijst de apostel nog op Noach. Ook hij is een voorbeeld van de innerlijke houding die de Heere louter op Zijn Woord gelooft, hoewel er nog niets van te zien is. Noach is, zo lezen we, “door Goddelijke aanspraak vermaand.” De Heere had hem aangesproken en hem een opdracht gegeven. Er zouden wateren op de aarde komen. Met het oog daarop moest Noach een ark, een vaartuig ter behoudenis, bouwen. Noach deed het. Later zou blijken: “tot behoudenis, tot redding van zijn gezin.” Door de bouw van deze ark, wel gedurende 120 jaren lang, heeft Noach een oordeel uitgesproken over de ongehoorzame en onbekeerlijke wereld. De mensen gingen op in het uiterlijk waarneembare. Daar hadden ze genoeg aan. Zo niet Noach. Hij is in de weg van zijn geloofsgehoorzaamheid geworden “een erfgenaam van de rechtvaardigheid die door het geloof is.”

Ds. J.M.J. Kieviet

De raadsels (2)

Er komen nog steeds antwoorden en reacties binnen op de opgegeven raadsels, maar ik moet toch een keer beginnen met de beantwoording. In ieder geval bedankt voor het meedoen en ook voor de persoonlijke brieven en ontboezemingen.

Het raadsel over Simson heeft veel pennen in beweging gebracht. Het raadsel luidde als volgt: Simson bad in de tempel van Dagon tot de Heere om genade. Zijn gebed luidde letterlijk: “Heere, HEERE! Gedenk toch mijner, en sterk mij toch alleenlijk ditmaal, o God!” Maar hoe weten wij dat hij bad en dat hij dit bad? Hij heeft het zelf later niet meer kunnen vertellen. Dan kunnen we gaan gissen, wat enigen van u hebben gedaan. Heeft iemand van de overlevenden zijn gebed gehoord? Dat moet dan een Filistijn geweest zijn, dat wel. Of heeft die jongen, bedoeld is een knecht, die dicht bij Simson stond, het gehoord? Maar als Simson zelf omkwam geldt dat wellicht ook van die knecht die naast hem stond. En dan moet de persoon die het gebed gehoord heeft het ook nog eens moeten verstaan, letterlijk wat de taal betreft en ook de geestelijke inhoud. Nee, we moeten de oplossing elders zoeken.

Er zijn namelijk wel meer voorvallen waarvan je je kunt afvragen hoe we dat weten. Neem het eerste bijbelhoofdstuk maar. Hoe weten wij dat God sprak: er zij licht. Of: laat Ons mensen maken. Er was niemand bij immers? Het antwoord luidt: dat heeft de Heere Zelf aan de schrijver van de Pentateuch, de eerste vijf bijbelboeken, Mozes, geopenbaard. Dit voorbeeld laat duidelijk zien dat uiteindelijk niet Mozes, of een der profeten of apostelen, maar God Zelf de Auteur van de Bijbel is. Daarom noemen wij de Bijbel: het Woord van God. Wie de schrijver van het boek Richteren is geweest, dat zal best de richter Samuel geweest kunnen zijn. Ook andere bijbelboeken staan immers op zijn naam? Zo kunnen we gerust stellen dat Simsons gebed geen verzinsel is geweest van de een of andere verhalenverteller, maar dat de Heere dat aan de bijbelschrijver heeft geopenbaard. Zoals de Heere Zijn knechten toekomstige dingen kon openbaren, zo ook dingen uit het verleden. Lees maar wat de apostel Petrus erover schrijft in 2 Petrus 1:21. Daar schrijft hij: “Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, van de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken”. Daarom noemt dezelfde apostel de bijbel, het profetische Woord, “zeer vast”, 2 Petrus 1:19. En omdat God de Auteur is, en de bijbelschrijvers zijn gedreven door de Heilige Geest moeten we waken voor een eigen uitleg, een uitleg zoals wij denken dat de juiste is, 2 Petrus 1:20. We hebben het over de zogenaamde inspiratie. En de apostel Paulus schrijft: “Al de Schrift is van God ingegeven”, 2 Tim. 3:16.

We eindigen met enkele conclusies. De eerste is, omdat God de Auteur is van de Heilige Schrift, acht Hij het noodzakelijk dat wij van Simsons laatste gebed kennis nemen. Ter verootmoediging en ter bemoediging. Ook dit is Godsopenbaring. God laat in het einde van Simson zien dat Hij het gebed van een ellendig mens hoort en dat Hij nooit een zich schuldig wetend mens afwijst. Als er aan de andere kant dus zaken zijn in de Bijbel die ons in het onzekere laten en die niet tegemoet komen aan onze nieuwsgierigheid, vindt God het blijkbaar niet nodig dat wij dat weten. Dan mogen we er geen eigen uitleg aan geven en moeten we het gewoon laten rusten. Een voorbeeld: waarom ging Jozef na zijn verhoging niet gelijk naar zijn vader? Hij had op zijn minst een bode kunnen sturen toch? De Schrift zwijgt er over, en daarin ligt voor ons ook een oproep om er over te zwijgen. Op deze manier eren wij de Auteur. Een tweede conclusie is die van Guido de Bres in onze Nederlandse Geloofsbelijdenis, art. 2. God geeft Zich klaarder en volkomener dan in de natuur te kennen in “Zijn heilig en Goddelijk Woord, te weten, zoveel als ons van node is in dit leven, tot Zijn eer en de zaligheid der Zijnen”. Wat voor ons noodzakelijk is te weten, dat heeft God klaar en duidelijk geopenbaard. Daar hoort dus ook het laatste gebed van Simson bij. Ten slotte zou ik willen wijzen op de slotwoorden van de Heilige Schrift, waar eveneens gewaarschuwd wordt voor een eigen, mij passende of een bij de tijd(geest) overeenkomende uitleg van de Schrift. Ik citeer Openbaring 22:18 en 19: “Want ik betuig aan een ieder die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen die in dit boek geschreven zijn. En indien iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens en uit de heilige stad en uit hetgeen in dit boek geschreven is”. En natuurlijk mag u reageren! Een hartelijke groet en tot de volgende keer.

Ds. K. Hoefnagel

DE BELIJDENISSEN VAN AUGUSTINUS (12) – AUGUSTINUS' BEKERING

Al een heel aantal keren hebben we nagedacht over Augustinus' Belijdenissen. De komende afleveringen zou ik willen toewerken naar een afronding van deze artikelenserie. Daarbij besteden we nog enkele keren aandacht aan wat Augustinus schrijft over zijn bekering.

Nu nog niet

We schrijven inmiddels het jaar 386. Augustinus is nog steeds in Milaan. In zijn Belijdenissen maakt hij de balans op: 'Een groot aantal van mijn jaren was met mij mee verlopen – twaalf jaren wel – sinds ik in mijn negentiende levensjaar door het lezen van Cicero's Hortensius een aansporing had gekregen om de wijsheid na te streven, en sinds ik het toen maar uit bleef stellen het aardse geluk te versmaden'. Met de laatste zin bedoelt Augustinus dat hij het lichamenlijk genot toch bleef stellen boven zijn geestelijke belangen. Augustinus gaat verder: 'Ik, deerniswekkende, diep deerniswekkende jongeman, ik had tot U gebeden om kuisheid en gezegd: Geef mij kuisheid en onthouding, maar nu nog niet'.

Inmiddels had Augustinus verstandelijk de zekerheid verkregen, dat de waarheid zich binnen de christelijke kerk bevond. Hij had ook een afkeer gekregen van wat hij beroepsmatig deed. Dat soort leven was hem tot een zware last geworden. 'Ik vond in die dingen al geen genoeg meer... maar bleef nog wel met taaie banden gebonden ten aanzien van de vrouw. Natuurlijk verbood de apostel mij het huwelijk niet, maar hij spoorde mij aan tot iets beters... Ik had reeds de kostbare parel gevonden; nu diende ik alles wat ik had te verkopen en die parel te kopen; en ik bleef maar aarzelen'.

Voorbeelden trekken

In die gemoedstoestand kreeg Augustinus samen met zijn goede vriend

Alypius bezoek van een Africaanse Romein, een zekere Ponticianus, een vurig christen. Die Ponticianus had al heel snel begrepen hoe het er met Augustinus voorstond. De moeilijkheid lag niet meer op het terrein van Augustinus' denken, maar op het terrein van zijn levenswandel. Daarom begon Ponticianus te spreken over het leven van de monniken, dat in de tweede helft van de vierde eeuw veel in de belangstelling stond. Hij vertelde de geschiedenis van Antonius, een monnik uit Egypte, die radicaal tot bekering kwam en vervolgens in afzondering ging leven.

Verder vertelde Ponticianus het verhaal van een jonge hofbeambte. Deze had de geschiedenis van Antonius onder ogen gekregen en omdat hij plotseling begreep wat er nodig was, zei hij tegen zijn vriend die bij hem was: 'Ik heb gebroken met al onze verwachtingen en besloten God te dienen'. Zijn vriend volgde hem hierin en allebei wijdden ze zich aan de dienst van God. Ponticianus voegde eraan toe dat zij beiden verloofd waren. Toen de meisjes hoorden wat er gebeurd was, wijdden ook zij hun leven aan de dienst van God.

Ongeleerden nemen de hemel

Deze voorbeelden maken op Augustinus een diepe indruk. Hij schrijft er het volgende over: 'In die geweldige strijd... grijp ik, ontsteld van gelaat zowel als van geest, Alypius aan en roep uit: "Wat overkomt ons? Wat is dit, dat u gehoord hebt? De ongeleerden staan op en nemen de hemel, en wij met onze geleerdheid, zie, hoe wij ons wentelen in vlees en bloed! Of schamen wij ons hen te volgen, omdat zij voorgegaan zijn en schamen wij ons niet, hen niet eens te volgen?" Ik zei iets dergelijks en mijn opwindende rukte mij van hem los, terwijl hij zweeg en mij verplet aanstaarde. Immers mijn stem klonk niet als gewoonlijk. Meer dan de woorden,

die ik uitte, spraken mijn gelaatsuitdrukking, wangen, ogen, kleur en de klank van mijn stem uit, wat in mijn geest omging'.

Tuin

Augustinus vervolgt: 'Er was bij onze woning een kleine tuin, waarvan wij het gebruik hadden, zoals van het gehele huis: want onze huiswaard, die de eigenaar was van het huis, woonde daar niet. Daarheen dreef mij de ontroering van mijn hart, waar niemand de brandende strijd zou tegengaan, die ik met mijzelf had aangebonden, totdat hij zou uitlopen op wat U wist, maar ik niet: ik was slechts buiten zinnen tot mijn heil en ik was stervende om te komen tot leven; ik wist, wat al slechts ik was, maar wist niet, wat al goeds ik na enige ogenblikken zou zijn'.

'Ik ging dus naar de tuin en Alypius volgde mij op de voet... Wij zetten ons neer zo ver mogelijk van het huis. Ik brieste in mijn geest in onstuimige verontwaardiging, dat ik er niet toe kwam een verbond aan te gaan met U, mijn God, hoewel al mijn beenderen schreeuwden, dat ik het moest aangaan...'.

Ds. A.J.T. Ruis

William Guthrie en het grootste bezit -2

Het geloof grijpt Jezus vast

Je kunt weten of je met Christus verbonden bent door duidelijke kenmerken. Het grijpen van het kleed van Christus is zo'n kenmerk. Als je Christus door het geloof vastgrijpt ben je met Hem verbonden. De geschiedenis van de bloedvloeiende vrouw is hiervan een duidelijk voorbeeld. Geloven is het aannemen van Christus, het steunen en leunen op Hem, vertrouwen op Hem en komen tot Hem. Met honger naar de gerechtigheid zijn we welkom bij Christus. Bij het geloof hoort "geloven dat je als mens diep verloren ligt en dat je onmachtig bent om ooit tot God terug te keren. Bij het geloof hoort ook het liefhebben van de Heere als Profeet, Priester en Koning. Je weet dat er een ontzettende rijkdom en volheid is in Jezus. En als je echt in de Heere gelooft, weet je dat hij je vrijgesproken heeft van schuld en straf."

Geloofsdaden

We lezen op blz. 62 "Het geloof kun je omschrijven als daden en liefdesuitingen die vanuit je hart op God zijn gericht." Het geloof wendt zich tot God. Het is een hongeren en dorsten naar God. Het komt uit het hart en richt zich op God. Het geloof leunt en steunt op de Heere. Het is vertrouwen op God. In Psalm 125:1 staat 'Die op de HEERE vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid.' Het geloof is ook een wachten op de Heere. De Heere met je hart aangrijpen is ook geloof. De Kananese vrouw deed dit. Het geloof richt zich op de Zoon van God en volgt Hem. Jezus is voor schuldigen de Vrijstad. Het geloof neemt de toevlucht tot Jezus en hoopt alleen op Hem. Verloren schapen nemen de toevlucht tot de goede Herder.

Geloofsdaden ervaren

Misschien bent u wel ongerust omdat u niet alle geloofsdaden kent die de Bijbel noemt. Daar kunnen redenen voor zijn. Het kan zijn dat de Heere het niet nodig vindt dat ieder kind van God al die geloofsdaden ondervindt. Niet iedereen durft Job na te zeggen: 'Zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?' Job 13:15. Het geloof is ook niet altijd even sterk. Gelovigen zijn allemaal verschillende mensen met verschillende karakters. Het is geen voorwaarde om alle geloofsdaden te kennen. Het geloof is niet pas echt als alle geloofsdaden er zijn. "Alleen het geloof is nodig om verbonden te zijn met Christus. Hoe verschillend de ervaringen ook zijn, het geloof leunt en steunt op Gods beloften." Ieder die de Heere liefheeft verlangt naar Hem en het hart gaat naar Hem uit. Ieder wordt er wel van overtuigd dat alleen Christus kan zalig maken. Wie de Heere mag vrezen is een twee- mens geworden. De Heere heeft dan een nieuw begin gemaakt in het oude, zwarte hart.

Het geloof ziet alles in Gods Zoon en vertrouwt op Hem, de gekruisigde Zaligmaker. Hij is het enige Middel tot redding en behoud. God de Vader heeft Zijn Zoon aangesteld en bekwaam gemaakt om zondaren zalig te maken. Zijn offer alleen is voldoende om met God verzoend te worden.

Een nieuw schepsel

Wie echt in de Heere Jezus gelooft is een nieuw schepsel. Wie al op jonge leeftijd de Heere mag dienen ziet niet zo'n duidelijke verandering als iemand die op oudere leeftijd wordt bekeerd. Maar op alle leeftijden is er wel sprake van een nieuw schepsel. De Heere vernieuwt volledig. De Heilige Geest vernieuwt alles, niet alleen tong of hand. Er is sprake van een vernieuwd verstand. Dat verstand gaat zien dat de door God de Vader gezonden Zaligmaker de enige Weg tot God is. Het ziet ook de heerlijkheid van God in de schepselen. Alles van binnen verandert. Het stenen hart wordt een vlees hart. Het nieuwe hart wil doen wat God wil. Er komen andere verlangens en begeerten. Het nieuwe hart haat de zonde. Het nieuwe hart verblijdt zich in God. Er komt droefheid over de zonde. Het doet verdriet dat de wereld niet naar God vraagt. Er treedt niet alleen van binnen verandering op, het gebeurt ook naar buiten. De ogen worden gebruikt om de Bijbel te lezen. De oren horen de stem van de goede Herder. Handen en voeten worden anders gebruikt.

Kenmerken van vernieuwing

Het werk van God in het hart vertoont kenmerken in de manier waarop er geleefd wordt. De handel en de wandel is gericht op God en Zijn Koninkrijk. De Heilige Geest opent de ogen voor de manier waarop de Heere gediend wil worden. De vraag leeft: hoe komt God aan Zijn eer? Het nieuwe leven uit zich in de omgang met anderen: u wilt hen niet benadelen. Het nieuwe hart wil alle geboden houden. Vanwege het vallen in de zonde kan het wintertijd zijn in het hart. Dan lezen we op blz. 78 "Het is precies als in de winter. Je kunt in de wintertijd geen vruchten verwachten aan een appelboom, toch? Zo is het ook in het geestelijke leven. Als de zonden je hebben overmeesterd of als je teruggevoerd bent naar je oude, zondige ik, is het onmogelijk om goede vruchten te bespeuren. Doe het onderzoek op een later moment nog eens."

Ds. A. van Heteren

Bewaar het Panddag

Werkendam, 23 april 2022.

Het was voor velen een blijde dag omdat we onze Bewaar het Panddag weer konden houden. Op de eerste zaterdag na Pasen konden we als voorheen weer bijeen komen, maar na de coronatijd merkten we wel dat sommige ouderen uit voorzichtigheid nog niet durfden komen, anderen zijn door de dood ons ontvallen of op hoge ouderdom gekomen. Gezinnen met kinderen miste ik deze keer. We houden het er maar op dat alles weer op gang moet komen. Ik geef nu wel vast de datum door voor de volgende Panddag op D.V. 10 september op Urk, dan weet u dat maar vast. Er was weer een boekentafel en mevr. Baars verkocht kaarten en planten voor het goede doel. En de gesprekken over het werk van God waren hartverwarmend. Ondanks onze afmakingen gaat de Heere in Zijn trouw door met Zijn werk. De kerkenraad van Werkendam stelde het kerkgebouw weer ter beschikking en de kosten en zijn assistenten bewezen ons weer ouderwetse gastvrijheid. Het zingen van de Psalmen onder goede begeleiding deed ons goed, kortom een mooie dag om op terug te zien! We kwamen samen op de dag na een spannende dag voor ons kerkverband in verband met het besluit dat onze Generale Synode moest nemen inzake de vrouw in het ambt.

Bij de opening van onze Panddag mocht ik de dank jegens de Heere uitspreken dat onze GS de vrouw in het ambt heeft afgewezen, maar toch ook het verdriet dat er zo velen zijn binnen de CGK die voor de vrouw in het ambt zijn, we wisten het wel, maar het is toch ook weer shockerend en bedroevend dat vast te moeten stellen. Het is bepaald geen vrucht van genade als we ons met de tijdgeest mee laten voeren. We moeten blijven bidden om het werk van de Heilige Geest. Die het ware geloof en waarachtige bekering werkt en het niet de een zus en een ander weer zo leert. Daarom begonnen we de dag met het gebed van Psalm 123. Ja, we hadden opnieuw een thema en ook nu weer hoorden we dat het erg op prijs gesteld wordt. Vier sprekers behandelden hoofdstuk 1 van de eerste Petrusbrief. Wat een kostelijke inhoud heeft alleen dat hoofdstuk al. Het thema voor de dag luidde: Een zekere vertroosting in een onzekere tijd. Ons bestuurslid ds van der Staaij uit Scheveningen, die helaas zelf niet aanwezig kon zijn, droeg dit thema aan op een bestuursvergadering en het werd als volgt uitgewerkt: ik sprak als eerste over 'Een zekere verlossing' naar aanleiding van de verzen 18 en 19, daarna sprak ds Kieviet over 'Een zekere verzekering', en sprak over de verzen 23-25, met het accent op het wonder en de noodzaak van de wedergeboorte. In de middag sprak ds de Bruin over 'Een zekere heiliging', met de nadruk op de woorden: Zijt heilig, want Ik ben heilig, de verzen 15 en 16 en ds Ruis had de slottoespraak over vers 5 met als thema: 'Een zekere bewaring'. Wat kregen we veel onderwijs en wat is Gods Woord toch rijk en Gods werk toch groot! Opnieuw mochten we horen van het werk van een Drie-enig God, Die de zondaar op het diepst vernedert en Zichzelf op het allerhoogst verheerlijkt. We memoreerden nog het plotselinge overlijden van onze voorzitter, ds P. Roos en waren blij wat van zijn kinderen in de kerk te zien! Ook noemden we het

overlijden van ds J. Brons die ons op 87-jarige leeftijd ontviel en nu bevorderd is tot heerlijkheid en dat uit vrije genade, die genade die hij vele jaren heeft mogen verkondigen.

Tenslotte: ook hartelijk dank voor de mooie opbrengst van de collecte, plusminus 1300 euro. Moge het werk van onze Stichting voortdurend een plaats krijgen in onze gebeden.

Ds. K. Hoefnagel

Op donderdag 28 april 2022 was het 50 jaar geleden dat onze oud-predikant

ds. A. van de Weerd

bevestigd werd in het ambt van dienaar des Woords.

Met dankbaarheid zien we terug op de jaren dat hij onze gemeenten in prediking, catechese en pastoraat dienen mocht. Gedurende al deze jaren is hij in de dienst des Heeren tot zegen gesteld. Ook nu nog mag hij als emerituspredikant het Woord van zijn Zender verkondigen. Voor dit alles danken wij de Heere. Het is onze hartelijke wens dat hij ervaren mag wat in Psalm 71: 8 en 9 staat: 'Laat mijn mond vervuld worden met Uw lof, de ganse dag met Uw heerlijkheid (...).

Namens kerkenraden en gemeenten van de Christelijke Gereformeerde Kerken te Damwoude, Zeist, Urk (Eben-Haëzer), Dordrecht-Centrum en Nieuwkoop.

I.v.m. dit jubileum, zal er D.V. vrijdagavond 13 mei om 19.00 uur in ons kerkgebouw Nieuwveenseweg 38a een herdenkingsdienst gehouden worden, daarna is er gelegenheid om dominee en mevr. van de Weerd te feliciteren.

Namens kerkenraad en gemeente van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Nieuwkoop.

W. Stigter (scriba)

WANDELINGEN DOOR MIDDELBURG

Kerkhistorische wandeling door Middelburg met herinneringen aan ds. Smijtegelt: 17 mei en 14 juni. Start voor oude Stadhuis op de Markt. Opbrengst: St. Vrienden van Heidelberg en Dordrecht. Wandeling 'Langs Joodse sporen in Middelburg': 3 mei en 7 juni. Start Loskade t.o. station. Opbrengst: Woordverkondiging onder Joden wereldwijd. Alle wandelingen beginnen om 14.00u. Aanmelding: P.C. Beeke, p.c.beeke@kliksafe.nl / 0118-633828.

BOEKBESPREKINGEN

Wilhelmus à Brakel, Keer weder, o Sulammith, gebonden, 60 blz., € 10,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 7170.

In dit boekje is een niet eerder uitgegeven preek over Hooglied 6:13 van Brakel (1635-1711) weergegeven. Deze tekst betekende veel voor Brakel. Hij had zijn dochter niet voor niets Sulammith genoemd. Sulammith betekent kind des vredes. Afdwalende kinderen van God worden opgeroepen terug te keren. We lezen op blz. 49 "Nu, u die aan het afdwalen bent, die geen raad meer weet: keer maar weder. Hij heeft kracht genoeg en Hij heeft beloofd u niet te verstoten (Jes. 42). Hij is getrouw en weet raad, ook al bent u in de duisternis en ziet u geen licht."

Jonathan Edwards, Heerlijke verlossing, paperback, 70 blz., € 8,95, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, ISBN 978 90 8718 5572.

Dit boekje is deel 9 in de serie 'Ontmoetingen met puriteinen.' Het bevat twee preken van Jonathan Edwards (1703-1758), prediker in Amerika tijdens de 'Grote Opwekking' in de eerste helft van de achttiende eeuw: de eerste preek gaat over 1 Kor. 1:29-31 en de tweede over 1 Kor. 15:25 en 26. Aan het einde van de laatste preek geeft de auteur weer hoe Christus zorgt voor Gods kinderen: "Christus draagt hen als op de vleugels van een arend, ver boven het bereik van alle kwaad. En binnenkort zullen ze zo ver buiten het bereik ervan zijn, dat het hen voor eeuwig niet meer kan schaden. Amen."

Ds. I. Kievit, Bij Hem is veel verlossing, gebonden, 123 blz., € 14,90, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 3148 6.

Ds. I. Kievit (1887-1934), heeft in het Gereformeerd Weekblad onder meer Psalm 130 behandeld. In dit boekje zijn deze meditaties weergegeven. In vers 7

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. donderdag 19 mei 2022. Kopij graag binnen donderdag 5 mei 2022.

Ontmoetingsdag

Zaterdag 23 april mochten we onze ontmoetingsdag te houden in de Chr. Geref. Kerk van Werkendam.

Thema was: Een zekere vertroosting in een onzekere tijd – n.a.v. 1 Petrus 1. Het was een goede dag. We danken ds. Hoefnagel voor het verslag van deze dag in ons blad.

Generale Synode

Ds. Van der Staaij heeft een kort verslag van de synodeweek 19-22 april geschreven. We danken hem daarvoor. Het is verblijdend dat de synode geen ruimte heeft gegeven voor de vrouw in het ambt. Het is bedroevend dat de kerkenraad van Zwolle te kennen heeft gegeven dat zij wel vrouwen in het ambt gaat bevestigen. Zo heeft de synodale oproep tot gesprek geen enkele zin. Bovendien is er al heel lang gesproken met Zwolle. De grootste zorg is dat we wat de hermeneutiek betreft, de uitleg van Gods Woord, niet op dezelfde basis staan. De benoemingen aan de TUA roepen vragen op. De Heere ontferme Zich over onze kerken.

Ontmoetingsdag Urk

De volgende ontmoetingsdag zal D.V. zaterdag 10 september gehouden worden op Urk. We geven dit alvast door, dan kunt u die datum noteren.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341-565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

Steun het evangelisatiewerk in Gent
en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen
twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be
Telefoon (0032)92230560

staat 'en bij Hem is veel verlossing.' In de meditatie over deze woorden lezen we op blz. 131 "De Heere verlost door de Verlosser, Die bij Hem is. De schuld van de zonden betaalde Hij. De straf van de zonden droeg Hij. De gerechtigheid en het leven verwierf Hij. De satan versloeg Hij. De wereld overwon Hij. Aan het graf onttrok Hij het verderf. De dood ontnam Hij zijn prikkel. De vloek van de schepping droeg Hij. De hemel nam Hij in bezit. 'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.' Daarom zingt de dichter: Die al uw ongerechtigheden vergeeft. Die uw leven verlost van het verderf, Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden, Die in de nood uw Redder is geweest. Ja, grote verlossingen werden ons deel en nog meerdere wachten ons. Denk maar eens, om nog een paar voorbeelden te noemen, aan de verlossing van ons lichaam. De zalige verrijzenis wacht het zaad van Israël, de kinderen van Jakob. De dood zal worden verslonden tot overwinning, het leven wordt ontdaan van het verderf. Ik zal Hem in gerechtigheid aanschouwen, verzadigd met Zijn Goddelijk beeld. En Job overdacht in zijn grote diepten de hoogte van Gods ontferming en juichte: Ik zal uit mijn vlees God aanschouwen. Mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot."

VAN STAVEREN

begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar

(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegrafenissen.nl
info@vanstaverenbegrafenissen.nl

**UW ADVERTENTIE
IN KLEUR?***

Neem contact
op met de
administratie!

** Alleen mogelijk op de achterzijde.*

